

Rob Keyzer

OUD EN VERS

samengesteld
uit 15 bundels

**Gratis compilatie samengesteld uit 15 bundels
gedichten en gedachten van en door
Rob Keyzer**

Uit de bundel **Verdichte gedachten**

- Overdenking
- Vogels
- De plicht tot genieten

Uit de bundel **Verdachte gedichten**

- Levenselixer
- Jaren zestig sentiment

Uit de bundel **Wonen waargenomen**

- Excuusbrief
- Mijmeringen
- De meubelmaker

Uit de bundel **Schrijversleed**

- Jullie en ik
- Bloed

Uit de bundel **Stiekeme observaties**

- Vaderkloek
- Nachtbus
- Fuckie fuckie

Uit de bundel **Ludduvudduh ziekte**

- Opstand van een hondje
- Ooit
- Passerende voetstappen

Uit de bundel **Ludduvudduh en ander verdriet**

- Meisje van school
- Een enge ziekte
- Wachtend op de bel

Uit de bundel **Zwaarmoedigheid**

- Paranoia
- Een hoopje vlees en botten

Uit de bundel **Lopende band**

- Doorstart
- Een jaar rookvrij

Uit de bundel **Echte gedichten**

- Een echt gedicht
- Nummer vier
- De wrede stoel

Uit de bundel **Bijeengeraapt**

- Wie je bent
- De advocaat

Uit de bundel **Zestig+**
- Nieuw begin
- Gluipers

Uit de bundel **Nog niet geschikt voor publicatie**
-Hondenbaan
-Zoals het hoort

Uit de bundel **Nummer veertien**
-Familie Ster & co
-Met dieren kan het toch ook

Uit de bundel **Titel onbekend**
-Eenheidsworst
-Altijd een junk

Voor de volledige bundels zie www.vermistekaters.nl

Omslag detail uit '**Regenspoken**'
© **Heleen van Deenen**

© **2012/2013 Rob Keyzer**
www.vermistekaters.nl

Uit Verdichte gedachten

Overdenking

Ik heb veel gemist
In de jaren dat ik leefde
Als ik naar anderen luister
Die weten wat ik niet wist

Ik word van alles beschuldigd
Word van alles beticht
Alles wat ik heb gedaan
Het lijkt mij te zijn ontglipt

Ik moet het allemaal erkennen
Anders ben ik verloren voor altijd
Al mijn criminele activiteiten
Alle vrouwen die ik pijn heb gedaan

Ik moet vergeving vragen
Aan mijn vrouw die ik ooit verliet
Ook mijn kinderen moeten mij vergeven
Ik moet oprecht en eerlijk zijn

Ik mag niets achterhouden
Anders ben ik voorgoed verloren
Ik weet niet waarover ze het hebben
Het moet denk ik om iemand anders gaan

Ik weet niets over wilde orgieën
Amper iets over een dagelijkse neukpartij
Losbandigheid iedere dag weer
Ik word vast met een ander vergist

Ook cold turkey kan ik me niet herinneren
Noch het genot dat hieraan vooraf is gegaan
Ik ben nooit rockster geworden
Dus geen seks en drugs voor mij

Ik weet niets over flitsende party's
Niets over groupies en prostituees
Geen wilde neukpartijen in limousines
In dark rooms of vijf sterren hotels

Gaat het echt over mij deze verhalen
Als ik hoor wat ik moet hebben gedaan
Verbaasd kijk ik terug op mijn leven
Vlak voor mijn dood, dicht bij het eind

Opgegroeid in het roomse moest ik
Op mijn knieën bidden ieder oudjaar
Als het vuurwerk buiten begon te knallen
En er geen verbinding met de hemel kon zijn

Ik moest luisteren naar mijn geweten
Nooit mocht ik mezelf eens laten gaan
Ooit wenste ik stiekem uit te breken
Maar het bleef enkel bij dat willen alleen

Mis ik een deel van mijn geheugen
Door drank en drugsmisbruik
Ben ik vergeten hoe ik heb genoten
Van al wat ik moet hebben gedaan

Als ik al die anderen moet geloven
Ben ik een hypocriet en leugenaar
Heb ik alles gedaan wat was verboden
Leefde ik een wild en duivels bestaan

Vogels

Ik hoor vogels fluiten
Zacht en nog ver van mij vandaan
Maar ook duidelijk en heel dichtbij
Het lijkt of zij mij roepen
Iedere keer als ik mijn ogen sluit

Chaotisch getjilp klinkt
In mijn hoofd achter mijn ogen
Ergens vanuit mijn onderbewuste
Waar zij hun nesten hebben gebouwd
Ik heb geen idee hoeveel het er zijn

Ik probeer nergens aan te denken
Sluit opnieuw mijn ogen
Voel me voor een kort moment bevrijd
Ik kan ze even niet meer horen
Die ellendige vogels groot en klein

Gelukzalig drijf ik weg in het vacuüm
Een schemerland tegemoet
Eindelijk voel ik de slaap komen
Dan hoor ik ze weer naderen
Met vijandig tjilpend gekrijs

Ik staar blind in het duister
Voel poten naar mij uitgestoken
Voel de klappen van hun vleugels
Ik probeer aan ze te ontkomen
In paniek vlucht ik hier vandaan

Ik ben de prooi waarop zij jagen
Kan nergens heen om te ontkomen
Ooit op een dag in het verleden
Zijn ze mijn hoofd binnengevlogen
Niets krijgt hen er ooit nog uit

De plicht tot genieten

Altijd weer diezelfde praatjes
Altijd weer gratis advies van iedereen
Zelfs ongewenst via de televisie
Of zou ik moeten zeggen
Via de televisie juist zeer expliciet

Ik moet gezellig gaan tafelen
In eetcafés, restaurants en pubs
Maar helaas ik haat uitgaan
Want ik moet altijd met de fiets
Fietsen naar gebakken karbonades
Want met de auto kan ik niet
Dan moet ik drie kwartier rondjes rijden
Tot ik eindelijk een plekje zie

Met openbaar vervoer is te lastig
Wanneer rijdt dit wel en wanneer weer niet
Dus ploeter ik op de fiets
Aangekomen om te kunnen eten
Ben ik dan daarvoor te vermoeid

Ik blijf verstandig en dus thuis
Doe de afwas de volgende ochtend
Lekker onderuitgezakt is toch ook gezellig
Kijk zappend tv en boer naar hartenlust
Tot ik opnieuw ergens zo'n boodschap zie
Ik moet plezier maken en uitgaan
Gaan dansen in Escape, Mazzo of in de It
Afgezien van de marteling om er te komen
Heb ik al schele hoofdpijn terwijl ik fiets
Denkend aan die disco klote muziek

Maar dapper als ik ben ga ik binnen
Want genieten is een plicht
Met bonkend hoofd en buiten adem
Meng ik mij tussen het publiek
Dans ik de pogo en spring als een puber
Ademloos zweef ik op pilletjes ecstasy
En om nog wat extra te genieten
Doe ik ook nog wat coke en speed

Ik luister niet meer naar reclames
Geen boodschap kan mij nog deren
Ik blijf wie ik ben en dat is dan mijn It
Ik haat mensenmassa's en discoherrie
En bovenal haat ik iedere vorm van plicht

Ik besluit voortaan te gaan sporten
Terwijl ik intens van muziek geniet
Ben flex aan het werk
Terwijl ik de beursberichten zie
Surf ondertussen over de wereld
Een kerkje pak ik in de Verenigde Staten
Terwijl ik bruinbak op een strand in Chili
En geniet van die film die net uit is

Ik eet chips en pizza en rook een pijpje wiet
Zit onderuitgezakt met een gekoeld pilsje
Lekker thuis achter mijn pc schermpje
Waar ik naar plicht nu toch ook geniet
Lekker mensenschuw en excentriek

Uit Verdachte gedichten

Levenselixer

Er is iets nieuws
In de strijd tegen ouderdom
Een echt wonder
Geen elixer in fles of pot
Niet eens uit een fontein

In jaren geteld
Ben je zestig en dus oud
Dat hoeft niet te zijn
Omgerekend ben je dertig
Oh kon dit maar waar zijn

Het gaat om de werkelijke leeftijd
Bij vijftig wel tien jaar jonger
Met dertig nog twintig zijn
Je kunt dit gemakkelijk testen
Door lang op één been te staan

Ogen dicht rechterbeen iets gebogen
Hoe langer je volhoudt hoe jonger je bent
Twee tellen haalde ik amper
Omgerekend blijk ik tegen de honderd
Moet allang dood en begraven zijn

Haal jij meer dan twintig seconden
Dan kan het niet missen
Dan moet jij nog in leven zijn
Je werkelijke leeftijd ligt dan jaren lager
Dan de jaren die je voorbij hebt zien gaan

Ben je vijftig dan ben je veertig
Je kunt zelfs wel dertig zijn
Dan heb je nog jaren extra te gaan
Je moet jezelf trainen en Spartaans leven
Maar het draait niet om wat je eet

Geen smerige diëten geen hongerlijden
Je mag alles eten en vet hoort daar bij
Zo heb ik het begrepen
Vertrouw je mij niet bel dan Oprah
Het was ooit in haar programma

Ik ga meteen experimenteren
Ik ga verder dan ik hoef te gaan
Vanaf heden ga ik enkel slapen
In een kamer van beneden min tien
Zonder dekbed of dekens geen pyjama aan

Ik ga mezelf harden mijn genen trainen
Alle dekens zijn door mij weggedaan
Want ik ben al bijna zestig
Maar eigenlijk tegen de honderd
Na een harde training wil ik zestien zijn

Daar stop ik niet ik ga verder
Fanatiek train ik tot ik het ultieme bereik
Tot ik eindig waar ik ooit begon
Via de baarmoeder van mijn moeder
Wil ik mijn vaders sperma zijn

Er is alleen een probleempje
Dat is echt weer iets voor mij
Eenmaal als sperma terug in mijn vader
Ben ik gedoemd tot verdwijnen
Want hij is jaren geleden doodgegaan

Jaren zestig sentiment

Een saluut aan allen
Aan de vogels en aan de chicks
Aan de duizenden beatgroepen
Aan de revolutionaire vrije seks

Aan de beatniks en de rockers
Aan de dijkers en de pleiners
Die later in provo's
En hippies zouden overgaan

Een saluut aan de Puch
Een saluut ook aan de Tomos
En een saluut aan het
Provo witte fietsenplan

Een saluut aan de lange haren
Het bloemetjes shirt en de jeans
De minirok de bloem in het haar
Een saluut aan de happening

Een saluut aan allen
Een saluut aan iedereen
Het langharig werkschuw tuig
Dat ooit sliep op de Dam

De smerige shirts
De gerafelde spijkerbroek
Met de hippe lapjes en teksten
Er in veelheid op genaaid

Een saluut aan de Op Art
De waterpijp en de hotpants
Een saluut aan de Pop Art
En lief zijn voor elkaar

Alles lijkt te hebben plaatsgevonden
Ergens op een andere planeet
Alles is verdwenen, opgeslokt
Door een zwart gat in het heelal

De hippies zijn verdwenen
Verdronken in de waterpijp
Als zij langer leefden
Zijn ze gestorven aan de spuit

De spaarzaam overlevenden
Wonen nu op stoffige kamers
Of in een junk kelderwoning
In jaren zestig sentiment

Bewijs ervan zijn vergeelde foto's
Van vergane glorie
Veelbesproken historie
Absoluut voltooid verleden tijd

Verdrongen door commercie
Enkel nog in leven
Bij hen die er veel over praten
Maar er niets mee hadden toenmaals

Verjaagd door de dreun van disco
Voor het klootjesvolk van vandaag
De commercie nam een beweging over
Zoals ze altijd met alles heeft gedaan

Zij die overleefden
Kropen weg of vluchtten in dromen
Sommigen doken in de punk weer op
Tot ook dit door de industrie werd overgenomen

Anderen lieten zich verslinden
Door het establishment
Zijn brave burgerluitjes geworden
Aan televisie en auto verslaafd

Verslaafd aan commercie
Verslaafd aan pretparken en vakanties
Verslaafd aan carrière gingen ze ten onder
Hun baan is nu alles en het sprookje uit

Uit Wonen waargenomen

Excuusbrief

Geachte dame van stand
Hierbij mijn oprechte excuses
Nederig en gemeend
Bied ik u deze aan

Hoe kon ik weten
Dat er een koningin
Bij u op visite was
Had ik dit enkel maar gedaan

Ik begrijp hoe schokkend
Het moet zijn overgekomen
Om mij langs uw raam te zien schuiven
Zonder het vereiste jacquet aan

In blote bast vanwege de hitte
Kwam ik als barbaar voorbij
Met in mijn hand een zakje bedorven groente
Op weg naar waar de biobakken staan

De hitte is geen excuus ik weet het
Het is enkel een omstandigheid die verzacht
Maar geen excuus voor mijn gedrag
Ik had niet eens schoenen maar sloffen aan

De koningin die bij u op bezoek was
Kreeg hierdoor terecht de vrees
In een regelrecht getto te zijn
Zag haar wagen al bekrast staan

Mijn oprecht en gemeente excuses
Had ik het enkel maar geweten
Dan had ik mij zeker eerst geschoren
En nederig gebogen in het voorbijgaan

Mijmeringen

Ik zit in het duister
Met alle lichten uit
En kijk door de woning
Naar de rotzooi
Door mijn vuile brillenruit

Spinnenrag siert het plafond
In slierten ook langs muren
Overall plastic zakjes
Een kamer waarin
Anarchie de scepter zwaait

Gebruikte koffiefilters
Beschimmeld en uitgedroogd
Op de tafel naast de vuile vaat
Tussen kleding en sandalen
Ik stoer me er niet aan

Oude stukken verscheurd krant
Als confetti op de grond
Geraffeld en vergeeld
In plaats van hoogpolig tapijt
Er wordt hier duidelijk geleefd

Een oud fietswiel siert de gevel
Buiten op straat voor het raam
De rest zit er niet meer aan
Het staat in vergetelheid
Achtergelaten door iemand ooit

Auto's slippen door de sneeuw
Buiten het raam op straat
Dat is mijn televisie
Want dat kreng
Wil al jaren niet meer aan

Onbewogen sta ik model
Voor iemand die binnen kijkt
Naar de puinhoop van mijn leven
Wat mijn innerlijk weergeeft
Het past bij mij, is wie ik ben vandaag

De meubelmaker

Ik hoor hem
Ik zie hem nooit
Een dikke muur
Die ons van elkaar scheidt

Ik hoor hem als ik
Het volume lager draai
En me neervlij op de bank
Voor mijn dagelijkse slaap

Ik hoor hem
De man van naast
Hij werkt zoals het
Een fatsoenlijk mens betaamd

Ook ik doe mijn werk
Ook ik heb mijn functie
In deze maatschappij
Ook ik draag mijn steentje bij

Ik ben de man
Die hem gewild of niet
In vitaminen voor zijn arbeid voorziet
Al dagen en dagen achter elkaar

Uit Schrijversleed

Jullie en ik

Er is iets mis ik weet het zeker
Ik lees het op ieders gezicht
Ik zie die grijns rondom de lippen
Er is iets mis maar weet niet wat het is

Die grijns achtervolgt mij in mijn dromen
Ben in een kolkende rivier aan het verzuipen
Kletsnat van het zweet ontwaak ik
Gelukkig dat het enkel een nachtmerrie is

Het is stom van mijn onderbewustzijn
Het had beter moeten weten
Maar die grijns verdween maar niet
Er was iets mis en ik weet nog niet wat het is

Als ik terugkijk in gedachten
Alle beelden opgeslagen in mijn brein
Zie ik naast die grijns ook minachting
Begrijp niet waarom dat zo is

Ik weet het is stom en ronduit stupide
Het achtervolgt mij al dagen
Dus slaap ik ook al nachten weer niet
Omdat ik niet begrijp wat er loos is

Iedereen heeft diezelfde blik in de ogen
En die samenzweerdere grijns
Zij schijnen allemaal te weten
Wat er zichtbaar mis met mij is

Er is iets dat ik niet zien kan
Ik sta snel op en open het gordijn
Sta voor de spiegel en bekijk mezelf
Van onder tot boven maar zie niet wat het is

Van links naar rechts en weer terug
Ik kijk ook achter de spiegel
Hoop dat ik het dan zal begrijpen
Kan zien wat er mis met mij is

Ik raak volledig paranoia
Zie grijnzen die niet echt bestaan
Minachting die mij onzeker maakt
Nu weet ik zeker dat er iets mis met mij is

Ik word kwaad en heel venijnig
Wat kan het mij eigenlijk schelen
Het laat mij koud wat jullie denken
Door jullie zoek ik iets dat er wellicht niet is

Jullie grijns zal mij niet meer deren
Jullie minachting is mij totaal egaal
Ik ga door en laat jullie ver achter
In jullie wereldje dat bekrompen is

Ik zal mij wreken om jullie grijnzen
Alles wat jullie doen en jullie zeggen
Wordt door mij gezien en opgeslagen
Onbegrensde domheid is wat het voor mij is

Alles zal ik over jullie schrijven
Ik zal hierbij tot in het absurde gaan
Op een dag mogen jullie dit dan lezen
Zodat jullie grijns er dan niet meer is

Zo wreek ik mijn slapeloze nachten
Door jullie een spiegel voor te houden
Om jullie naar jezelf te laten kijken
Om te pesten zeg ik niet wanneer het is

Bloed

In chaos borrelen ze op
Ergens diep in mijn geest
Gevoelens, emoties
Komen uit het onder
Misschien de ziel

Wat dan ook
En waarom zij komen
Ze treiteren en pesten
Een tot dan toe
Maagdelijk leeg hoofd

Soms tergend langzaam
Besmeuren zij als bloed
Via mijn hand als bondgenoot
Druppel na druppel
Het onbeschreven vel

In vreemde tekens
Eerst letters dan een woord
Zinloos zonder samenhang
Ze blijven stromen
Tot ik er iets van begrijp

Als vulkanische lava
Spuut het soms omhoog
Gebruikt mij als krater
Om te sterven
In inkt zwart, blauw of rood

Littekens jeuken
Springen open
Bloed stroomt rood
Laat mij leeg achter
Uitgeblust, bijna dood

Iedere dag weer
Niet eerder slapen
Iedere dag weer
Diezelfde dwang
Geen medicijn voor

Uit Stiekeme observaties

Vaderkloek

Oh nee daar heb je hem weer
Wat zou ie nu weer willen
Ik lees het in zijn ogen

Wat komt ie nou weer doen
Gaat ie weer preken
Je bent toch niet ziek, is alles wel goed

Ik voel mij een gigantische zeur
Kijk nog wel heel even
Draai mij om en sluip van hem vandaan

Hij had gelijk ik maak mij zorgen
Gaat alles wel goed, hij is toch niet ziek
Daar liggend op de vensterbank

Mijn vorige kat kon mij ook zo aankijken
Zo zwijgend en verwijtend
Als ik bezorgd over hem was

Vaderkloek, stresskip leek hij
Met zijn ogen te zeggen
Een beetje bozig en geïrriteerd

Stresskip, vaderkloek zo lees ik
Bij zijn opvolger in de ogen
Ik druip af in bezorgdheid gecorrigeerd

Nachtbus

Ik kan weer eens niet slapen
Dus kijk naar buiten
Zie de nachtbus die passeert
In een verder desolate straat
Een baken in de stille nacht

Naast de bestuurder zit er
Slechts een ander persoon in
Neonlichten branden in een
Reclamezuil en doen mijn ogen
Pijn als ik in het felle licht kijk

De bus verdwijnt om de hoek
Brengt de late nachtvoegel
Naar de bar het bordeel of de kroeg
Of misschien heeft hij wel een thuis
En gaat hij naar eenzaamheid toe

Een geboren loser net als ik
Die zich eenzaam
Verloren in verlatenheid voelt
Maar wat doet hij er toe
De bus is weg zijn verhaal is uit

Ik zak onderuit in mijn leunstoel
Voel mij overvallen door weemoed
Ben depressief en weet mislukt te zijn
Waarschijnlijk net als die persoon
Op weg naar dat kille lege huis

De ironie van het mens zijn
Bijeengepakt met miljoenen
En toch allen moederziel alleen
Ze gaan mij geen flikker aan
En horen toch bij mij en ik bij hen

Miljoenen onbekenden
Onmachtig elkaar te helpen
Of bijstaan in een eenzame nacht
We kijken allemaal naar elkaar
Maar kijken elkaar nooit echt aan

Zonder communicatie
Geen samenleving
We zijn te bang om te tonen
Wat er onder het masker zit
Jakkeren verder tot de dood

Allemaal zeggen we te leven
Maar weten niet wat dat is
Ik wou dat ik had kunnen slapen
Ik wou dat ik die bus niet had gezien
Die mij depressief maakte wederom

Fuckie fuckie

In de verte zie ik haar
Ik herken haar direct
Hetzelfde slonzige uiterlijk
Als de dagen hiervoor
Kapotte kleding jas en jeans
Afgetrapte gymmen en vet haar

Voor een zoveelste keer
Zoals ik had verwacht
Spreekt zij mij aan
En ik vraag me af
Of ik haar heb gekend
In een tijd toen ik net zo was

Volledig uitgeblust
Kijken haar ogen mij aan
Als we elkaar passeren
En zij mij ondertussen
Voor ik verdwenen ben
Om wat kleingeld vraagt

Mijn antwoord klinkt
Hard en onverbiddelijk
Met sorry ik heb geen geld
Verkracht ik de waarheid
Voor de zoveelste keer
Als een automaat deze dag

Ze draait en loopt even met mij op
Vraagt mij dan een sigaret
Zonder te antwoorden
Houd ik haar het pakje voor
Maak zo mijn weigering goed
Wil je fuckie fuckie vraagt ze dan

Ze grijpt mij bij mijn hand al vast
Ik ben heel lief en vraag niet veel
In verlegenheid kijk ik haar aan
Ik heb geen geld weet je nog
Een andere keer zegt ze en laat los
Ik ben hier altijd dus makkelijk zat

Een andere keer antwoord ik
En kijk haar in haar trieste ogen aan
Ik voel mij schuldig
Goedkoop neuken leek mij wel wat
Maar kijk wel uit ben te bang
Een enge ziekte te krijgen van haar

Uit Ludduvudduh ziekte

Opstand van een hondje

Mijn lief is boos op mij
Zij deed mij weg
Liet mij achter in het bos
Om langzaam te verhongeren
Vastgebonden aan een boom

Mijn lief is boos op mij
Kijkt geïrriteerd en kwaad
Als zij later voorbij komt
En dat mager scharminkel
Daar nog levend ziet staan

Knagend aan de knopen
In het dikke hennepkoord
Werp mijn hoofd in mijn nek
Sta geluidloos te blaffen
Huil verdrietig tegen de maan

Mijn lief is boos op mij
Ziet dit vanaf afstand aan
Dan komt ze terug
Haar hondje moet dood
Dat verdient dat kreng van haar

Mijn bazinnetje is furieus
Om te zien dat ik nog besta
Ze geeft mij harde klappen
Op weg terug naar huis
Doet dit al twintig jaar

Zonder eten legt zij mij vast
Aan een ketting voor haar deur
Niemand die mij iets geven mag
Tot ik toegeef aan haar
En onderdanig en zindelijk ben

Ik jammer en krap aan de deur
Waarachter ik wil zijn
Mijn nagels en poten kapot
Mijn bazinnetje kijkt uit haar raam
Doet dan de grendels erop

Ik breek en geef toe
Huil zachtjes alleen voor haar
Wil naar mijn bazinnetje toe
Zij kijkt nors en doet alsof
Ik niet langer besta voor haar

Mijn bazinnetje is boos
Sluit haar oren voor mijn gehuil
Ik had kunnen komen wanneer ik wou
Als ik mij had gedragen
Maar daarvoor lijkt het nu te laat

Mijn bazinnetje blijft boos
Brengt mij terug naar het bos
Om van honger te sterven voor haar
Maar ik was al voor haar doodgegaan
Dat was mijn opstand tegen haar

Ooit

Ooit zal je weten
Dat ik bij jou wilde zijn
Ooit zal je weten
Dat ik echt hield van jou

Ooit en nog
Tijdens dit leven
Zal jij dit beseffen
En is het nog niet te laat

Ooit kunnen we
Toch nog samen verder
Laat geluk
Twee oudjes bij elkaar

Ooit komt de dag
Dat jouw kilte zal verdwijnen
Dat onze harten
Zullen samensmelten

Ooit komt de dag
Dat je mij zal toestaan
Van je te mogen houden
Zonder bezwaar

Ooit zal het ijs smelten
Waarin jij je hart bewaard
Daar geloof ik in
Maar wanneer en waar

Passerende voetstappen

Vanuit de verte weerklinken voetstappen
Knarsend in vers gevallen sneeuw
Langzaam komen zij nader en nader
Ze zijn al bijna bij mijn raam

Gespannen wacht ik af met ingehouden adem
En een hart dat even vergeet te slaan
Tot ik voeten benen en lichaam
Van een mij totaal onbekende voorbij zie gaan

Weer wachtte ik voor niets weer die ijdele hoop
Weer hield mij hart voor niets op met slaan
De voetstappen waren weer niet voor mij
Ze passeerden alleen maar en passant mijn raam

Weer daalde de voetstappen niet af
Naar de souterraindeur in het portiek
Ik knijp mijn ogen maar weer dicht
En droom verder hoe het dan had moeten gaan

Uit Ludduvudduh en ander verdriet

Meisje van school

Ik was echt stom
Was gewoon te bang
Om jou te laten zien
Hoe leuk ik jou vond
Is dat niet superdom

Ik zag hoe jij gezien
Wilde worden door mij
En geloof me
Na weet ik veel hoeveel jaar
Ik zag je vanaf dag een

Wat was ik een rund
En super arrogant
Ik was een van de twee
Met lang haar op school
Alle meisjes keken naar ons

Ik wist wat jij dacht
Jij voelde je onnozel
Dacht dat je voor mij niet bestond
Stiekem van achter mijn haar
Was jij de enige die ik zag

Ik zag je ook in de kerk
Tussen je ouders
Vanaf die zondag was ik bekeerd
Ging trouw naar de mis
Keek naar jou, een heerlijk uur lang

Ik was zo verliefd op jou
Jij was het leukste meisje uit de klas
Met guitige neus en krulletjes haar
Maar als ik je de volgende dag zag
Nam die arrogantie weer de macht

Ik droomde over jou en mij
Hoe ik alles anders zou doen
Maar het kwam er niet van
Nooit durfde ik te zeggen wat ik wou
Droomde dat ik het ooit zou

Ik heb excuses voor mijn gedrag
Maar wat heb jij daar aan
Toch schrijf ik dit nu
Als je nog weet wie ik was
Die druilloor die jou wel degelijk zag

Als kleuter had ik ter bescherming
Een muur om me heen gebouwd
Tegen verlaten zijn
Tegen de pijn die dat had gedaan
En die later nog volgen zou

Ik wilde die pijn nooit meer
Wilde nooit meer afhankelijk zijn
Ik wilde niet voelen wat ik toen deed
Bouwde mijn burcht van beton
Hoe kon ik weten wat ik daarmee deed

Een enge ziekte

Het is een enge ziekte
De ergste die bestaat
Ieder mens zal er ooit aan lijden
De een vroeg de ander laat

Te laat bewust geworden
Van een onderbewuste toestand
Een geestesgesteldheid
Een soort ziektekiem

Het sluimert in ons allemaal
Niemand kan voorkomen
Ooit te worden getroffen
Niemand die blijkbaar zonder kan

De een treft het, heeft geluk
Als de ziekte goedaardig is
De ander eindigt gebroken
In de maatschappelijke goot

Voorgoed mislukt in het leven
Apathisch dwalen over straat
Ludduvudduh is de ziekte
Waar geen medicijn tegen bestaat

Als mens een dreun krijgen
Ontkent in je bestaan
Als de ziekte wel bij jou
Maar niet bij de ander toeslaat

Geen geloof meer in jezelf
Je bent de stomste op aard
Ontreddering totaal
Je leven is niets meer waard

Liefde is niet te vatten
Het is niet te manipuleren
En niet aan te ontsnappen
Het is misère alom vaak

Romantici verliezen zich in dromen
Dichten sentimenteel en gelukzalig
Over deze akelige ziekte
Als het mooiste dat er kan bestaan

Emoties rondsmijtende debielen
Die rond fladderen op zoek ernaar
Moeten net als die van drugs en alcohol
Als verslaafden worden gezien

Liefde is een enge ziekte
Wereldbedreiging nummer een
Die moet worden bestreden
Als iets van niet van welke tijd

Wachtend op de bel

Ik zit en ik wacht
In ongeduld maar ook
In gelatenheid
De dingen maar af
Of ze zullen komen of gaan
Ook al verwacht ik
Dat dit het laatste zal zijn

Vandaag zal hetzelfde
Als gisteren zijn
En zo ook morgen
En alle dagen daarna
Zal ooit mijn bel klinken
Luid rinkelend
En zal dit dan echt voor mij zijn

Snel open ik de deur
Wil dat door
Mij geliefde gezicht
Daarachter zien
En weten
Dat ik nog altijd
Leef in het verliefd zijn

Het zijn illusies
Het is enkel waan
Gemene nachtmerries
Geen realiteit
Ik wacht
En wacht maar
Tot de bel rinkelt voor mij

Uit Zwaarmoedigheid

Paranoia

Ik voel mij vreemd
En onbehagelijk
Ik voel mij bekeken
Begluurd en beloerd

In een reflex
Draai ik mij om
Om mij te vergewissen
Of en wie er achter mij staat

Alles is verlaten
Niet eens een hond
Die naar mij keek
Het is te vredig gewoon

Het is zo rustig, zo leeg
Dat ik instinctief voel
Dat er iets niet klopt
Zegt 'iets' in mijn hoofd

Ik negeer het
Schud het van mij af
Paranoia weigert
Keert meteen weer terug

Ik ben op mijn hoede
Speur in het rond
Ik weet mij gevangen
Voel tralies die ik niet zie

Ik open de ramen van mijn cel
Werp een blik naar buiten
Daar staat 'iets' desolaat
Niet ver van mij vandaan

Het is iets zieks
Dat ik zie staan
Het 'iets' staart mij spottend
Vanuit de spiegel aan

Een hoopje vlees en botten

Een hoopje vlees en botten
Is alles wat er nog is
Voor nog enkel een paar dagen
En dan is ook dat weg

Ooit nieuwsgierig
En zonder vrees
Hier rondlopend
Straks voorgoed weg

Ik sta in de koude kamer
En kijk ernaar
Ik moet het identificeren
Maar kan dat niet

Wat ooit leefde
Rondrende en draafde
Ligt nu in een akelig
Soort van slaap

Het lijkt een pop
Het lijkt een cocon
Ik sta en kijk ernaar
Maar herken hem niet

Het is niet mijn vriend
Dit hoopje vlees en botten
Dat daar op de tafel
Uitgestald ligt

Wie zal van hem hebben gehouden
Wie zal hem hebben geaaid
Wie zal hem ook morgen missen
Wie zal naar hem blijven zoeken

Hij ligt daar dood en ingevroren
Enkel nog wat vlees en botten
Verlost van de waanzin
Ooit verzonnen door een sadist

Uit Lopende band

Doorstart

Het is niet dat ik het niet wist
Ik wist het altijd al
Ik was het enkel even vergeten
Gewoonweg stom, dubbel dom

Belangrijk en gevierd
Een leven lang
Dan plots niets meer
Het is over, een bericht in de krant

Enkel wat woorden
Een necrologie
Gedrukt in zwarte rouwinkt
Meer is het niet

Wat nu, opnieuw beginnen
Ergens voorbij de dood
Wordt het een nieuwe carrière
Of een doorstart van wat was

Of alles weg zomaar ineens
Net nu alles zo lekker liep
Net nu het je niet meer schelen kon
Voor ambitie was je eindelijk te oud

Alles weg alles voorbij
Waar deed je het voor
Alles voor niets
Ook al wist je het wel, altijd, net als ik

Een jaar rookvrij

Morgen eenentwintig juli
Is het precies een jaar
Dat ik deed wat ik wist
Dat ik absoluut niet doen kon

Morgen is de dag dat ik herdenk
Dat de bevrijding begon
Na vijftig jaar sigaretten en sigaren
Deed ik het dan toch

Ik wilde het proberen
Omdat ik mijn katten geen
Longkanker wenste te geven
Voor een week hield ik op

Na die week wist ik het te kunnen
En verlengde het met nog een
Na twee werd ook dat verdubbeld
Na een maand was ik bijna rookvrij

Wat een maand kon, moest ook twee kunnen
En zo werd het een half jaar
Waarin ik vaak vloekte en verlangde naar mijn sigaar
Geestelijk woekerde de ziekte het langst

Nu is het morgen precies een jaar
Dacht niet dat ik het zou halen
Ik heb nog steeds af en toe heimwee
Maar niet zo erg dat ik weer val voor de sigaar

Ik startte niet met pleisters
En niet met wekelijks lullen in een groep
Stopte resoluut maar deed dat voor een termijn
Die ik wilde halen maar het hoefde niet per se

Ik verdubbelde het iedere keer
Verlengde zo de tijd dat ik zonder kon
Was niet bang voor fysieke gevolgen
Die vielen trouwens reuze mee

Het psychische deel was het moeilijk
En helaas houdt dat ook nog aan
Maar na een jaar weet ik dat ik kan
Wat ik dacht niet te kunnen, toen ik begon

Als extraatje, zeker ook aardig
Ik spaarde in dit rookvrij jaar
Meer dan vijftienhonderd euro
Die ik niet in rook op zag gaan

Uit Echte gedichten

Een echt gedicht

Hoe dan ook
Afstandsbediening
Voor toerisme
Wereldwijd en krom
De maan schijnt
Gekleed
In het paars
Als een pimp
De man gluurde naar
Autoshows

Werk in uitvoering
De trein steunt
Brillenglazen
Zijn mat en matjes
Zijn gekooid
De stoel kreunt
Gewichtloosheid
Een komeet
Scheert langs
De kam is vol

Larie is min
Zin vol bedrog
Makkers zijn vol
Van zonneschijn
De pan is leeg
De auto schiet vooruit
Koopjesjagers
Zien het als teken
En rennen voorbij
De ruit breekt

Alles stopt en staat stil
Het toilet spoelt
Wat een geluk
De ster is vrij
Waar is de weg
Televisie gaat uit
Maandag is nooit
Ganzen vliegen voort
In het morgenzwart
Dat kleurt bij mij

Het gedicht is echt
Droomtijd is loos
Kamelen blaffen
De honden naar huis
Ik kom klaar
En denk bevrijd
Aan mezelf en aan mij
Woorden schitteren
Door het heelal
Het is klaar het is gedaan

Nummer vier

Cijfers zijn groot
Klein is het leed
Nummer vier groeit
In mijn hoofdbuik
Mijn kind is mij lief
Maar niet volgroeid

Wie zoekt het uit
Wie analyseert
De schizofreen is blij
Hij lacht woest en
Giechelt aan een stuk door
Als hij rebellen beschiet

Wie begrijpt
Wat hij brult
Is het waan
Is het zin
Wie durft hem
Te zeggen dat hij overdrijft

De Melkweg knalt
De grote beer
Rent de kleine voorbij
Autobussen halen
Terroristen op
Brengen hen thuis

Wie is waar
En waar is waarom
De aansteker ligt
Op tafel en gromt
In het groen
Naast de telefoon

Draden zijn stijf
Iedereen is gewond
Nummer vier is klaar
Begrijp de trom
Die roffelt
Voor iedereen die aankomt

De wrede stoel

De kaars brandt
Hij ontwaakt
De kater grijnst
De lach voorbij
Terwijl de wortel
Groeit tussen het gras

Scheefheid is scheel
Onder de asbak
Waar de sigaar dooft
De as is voor niets
De pen zwijgt
De speer is stomp

De kater slaapt
In de wrede stoel
Oud en vermolmd
De tijd is te bang
Voor de kaars
Die nooit dooft

De campagne
Komt op gang
Politiek van het zwaard
Leeg is het defensief
De kaars bezwijkt
Onder een groot offensief

Gehuil weerklinkt
Duizenden treuren
Als de vlam wankelt
In de lucht
Die het vuur bedreigt
De wind steekt op

De kater waakt
Hij springt omhoog
Hij rent voorbij
Op weg naar zijn vriend
Die door vijanden
In zijn bestaan wordt bedreigd

De kater gromt
De wind aarzelt en zwicht
De vlam laait weer op
Het gevaar is voorbij
De kater is trots
De wrede stoel is nog vrij

Uit Bijeengeraapt

Wie je bent

Vergeet nooit je afkomst
Waar je vandaan komt
Is wie je bent
Vergeet het dus nooit

Je bent Joods
Je bent Arabisch
Je bent Arisch
Je bent Latino

Je bent Indiaans
Je bent Aziatisch
Je bent Zigeuner
Je bent Mongools

Je bent Turks
Je bent Chinees
Je bent Japans
Je bent Europeaan

Vergeet die onzin
Vergeet achterdocht
Vergeet verschillen
Wees wie je bent

Je bent mens
Dat is wat je bent
Precies zoals die
Ander er ook een is

De advocaat

U antwoordt niet
Op mijn vraag
U zegt niet
Wat ik van u horen wil

Ik beticht u van meened
Dat is een heel
Serieuze zaak
Ik geef u nog een laatste kans

Erkent u
Dat wat ik stelde
De waarheid en niets dan
De waarheid is

Slechts daarmee
Neem ik genoeg
In het belang
Van mijn cliënt

Oh ja dat vergat ik bijna
Ik wraak hierbij
Ook de rechtbank
Het ontging mij echt niet

Een van de raadsheren
Zat vals te grijnzen
Toen ik naar
De waarheid vroeg

Dat kan toch niet
U bent bevooroordeeld
Ik zeg u dat pik
En dat neem ik niet

U dient u te verwijderen
En neem met u de rest mee
Dan is hierbij de zaak afgehandeld
Ik seponer hierbij de zaak

Ik verklaar mijn cliënt onschuldig
En dien direct namens hem
Een verzoek
Tot schadeloosstelling in

U had beter moeten weten
Om mij te irriteren
Ik ben de crème de la crème
Ben een groots advocaat

Al zeg ik het zelf
Bescheiden als ik ben
U heeft verloren, want verliezen
Dat is iets wat ik niet doe

Dank u en goedemiddag
Mijn cliënt en ik
Verlaten nu de raadszaal
U hoort nog van mij

Uit Zestig+

Nieuw begin

Ach had ik maar
Denk ik berouwvol
Een beroep gekozen
Had ik maar doorgeleerd

Dan had ik boer kunnen worden
Dan was ik op de tv gekomen
Op zoek naar een boerin
Voor het zware werk op de boerderij

Dan had ik piloot kunnen worden
Was ik overal heen gevlogen
Had mijn vlieg angst overwonnen
Want met dat lijkt het me echt eng

Dan had ik politieman kunnen worden
Was ik later in de politiek gegaan
Of was ik een bank begonnen
Of commissaris geworden met veel extra's

Ik had onderwijzer kunnen worden
Dan had ik strafwerk kunnen uitdelen
Lekker wraak nemen
Op al die rotkinderen om me heen

Ik verdomde het om door te leren
Want ik wist nooit waarom
Zo ben ik maar kunstenaar geworden
Maar dat kan iedere randdebiel

Nu heb ik spijt en wil anders
Ik wil een goeie baan
Waar ik veel kan verdienen
Maar heb nergens voor geleerd

Ik wil een baan waar ik
Weinig hoef te presteren
Met een maximale beloning
Dus iets als bankier of advocaat

Ik besluit opnieuw te beginnen
Ben met een kleine bonus al blij
Start vandaag met een carrière
Ook al ga ik bijna met pensioen

Ik ben niet zo hebzuchtig
Een tonnetje of twee is genoeg
Bij een honorarium
Van vijfhonderd euro of iets omtrent

Ik zie het helemaal zitten
Weet zeker dat u dit ook doet
Ik ga opnieuw beginnen
Als ik het morgen niet vergeten ben

Dat was altijd al mijn euvel
Ik wilde zoveel en vergat het dan weer
Wist niet meer wat ik wilde
Was moedeloos voor ik ergens aan begon

Altijd wilde ik iets anders
Dat was een beetje dom
Dat kon ik toen niet weten
Ik had nog niet genoeg geleerd

Nu pas begrijp ik
Wat anderen toen al deden
Op een leeftijd van negen of tien
Ik vraag me af hoe het hen verging

Zijn ze heel ver omhoog geklommen
Of zijn ze kantoorklerk
Loodgieter of bakkersknecht
Kwamen zij nog altijd beter dan ik terecht

Gluiipers

God verdikkeme
Wat een klootzakken
Wat een ellende
Dat dit mij moest overkomen

Even lette ik niet op
Was te dronken
Was te stoned
Misschien wel allebei

Ik weet het gewoon
Niet meer zo helder
Weet niet hoe het kwam
Laat staan waar het is gebeurd

Weet alleen dat het zo is
Het is gewoon misbruik
Omdat ik even niet oplette
Konden ze mij dit doen

Wat een gluipers
Die ellendelingen
Werd vanochtend wakker
Toen wist ik het meteen

De rotzakken hadden
Mij goed te grazen genomen
Ik was opeens zestig
En rimpelig bovendien

Uit Nog niet geschikt voor publicatie

Hondenbaan

De koningin is weer weg
Op werkbezoek
Hoor ik op het journaal

Ach wat akelig
Voor haar denk ik
Waar moest ze nu weer heen

Ze is in Duitsland
Ik voel me gerust
Dat is niet zo ver hier vandaan

Kan ze gewoon
Op de fiets
Is ze vanavond weer veilig terug

Het lijkt mij niets
Die baan die zij heeft
Altijd bezig altijd onderweg

Altijd lintjes doorknippen
Of eerste stenen leggen
Van een weg of bij een gesticht

Ik moet er niet aan denken
Wat een hondenbaan
Ook al betaalt het niet slecht

Taart bakken in Waardanook
Op nationale vrijwilligersdag
Daar sta je dan weer gekleurd op

En die vreselijke politici
Moeten ontvangen
Iedere vrijdag de minister president

Ik zou er misselijk van worden
Die studentikoze bril
Thee te zien drinken op mijn canapé

Of dan die ander
Die met zijn pruik
Te moeten aanhoren hoe belangrijk hij is

Of die derde
Met zijn pokergezicht
Ik zou het zilver tellen zo gauw als die vertrokken is

Al die fractievoorzitters
Als er verkiezingen zijn geweest
Te moeten ontvangen met hun egocentrisch geklets

Toespraken houden
Waar je zelf niets mee hebt
Nee, ik wil en hoef haar rot baan niet

Ik zou deze niet willen
Ook al verhogen ze de beloning met een miljoen
Na twee weken zou ik rare dingen doen

Ik zou de bril pis serveren als thee
De pruik op vakantie sturen
Naar Mekka met een islamiet of twee

De fractievoorzitters zou ik op de crèche doen
Om onder leeftijdgenootjes te zijn
Is iedereen eens van hun gejengel verlost

De derde nam ik in dienst als lakei
Om kont te kussen waar hij vast goed in is
Verder zou ik thuisblijven ging ik nergens meer heen

Zoals het hoort

Alle gevels hetzelfde
Iedere deur geel
Alle kozijnen ook
Nergens een oude fiets
Op straat voor de deur

Niets wijkt af
De straat is leeg
Geen boom geen struik
Overal dezelfde
Plant achter het raam

Er wordt hier geleefd
Met eenzelfde geest
Alle mensen hetzelfde
Niemand wijkt af
Dat kan hier niet zijn

Overal twee kindjes
Van ieder geslacht een
Met eenzelfde fietsje
En eenzelfde step
Zo hoort het te zijn

Paniek slaat toe
Als iemand langsgaat
Die anders is
In gedrag of kapsel
Of met rare kleren aan

Mensjes stromen samen
Beschermen hun buurt
Staan gereed met knuppels
Uit angst voor
Wat hier niet hoort

Alles hetzelfde
Is zoals het hoort
Dat stelt gerust
Iedereen hetzelfde
Geen wij geen zij

Iedereen heet
Jan en Ingrid
Frans en Marie
Joop en Anneke
Klaas en Martien

Geen Jan en Piet
Geen Mieke en Francien
Niemand heet hier
Hassan en Helia
Mohammed en Fatima

Iedereen hetzelfde
Leest dezelfde krant
En hetzelfde boek
Gaat naar dezelfde kerk
Luistert naar dezelfde muziek

Niets wijkt af
Geen tuin geen plant
Geen hond geen kat
Alles afgestemd op elkaar
Tien kilometer in het rond

Iedereen stemt hetzelfde
Hier geen oppositiepartij
Iedereen denkt hetzelfde
Anders woon je hier niet
Dan hoor je er niet bij

Een hele wijk
Iedereen blank
Iedereen gelijk
Bestuurd via eenzelfde chip
Gemaakt in dezelfde fabriek

Uit Nummer veertien

Familie Ster & Co

Lid van familie Ster en Co
Wil wel het een
Maar niet het ander

Lekker goed verdienen
Een miljoentje per jaar
Wie wil dat niet

Lekker fijn wonen
In een oude burgemeesterswoning
Op standing of zoiets

Dure cabriolet
Voor de deur
Of in het koetshuis naast de oprit

Een zwembad in de parktuin
Waar nog wat bijgebouwen staan
Afgezet met schrik en prikkeldraad

Wel de poen en wat dit brengt
Wel de glorie van beroemd zijn
Maar niet de invasie op straat voor de deur

Wel veel ruimte in dit kleine land
Wel belangrijk willen zijn
Maar zonder aantasting van privacy dan

Ja hallo wie wil dat niet
Wel het goede niet het kwaad
Je hebt geen keuze je krijgt het allebei

Had je maar niet beroemd willen zijn
Geen poen en geen gigantisch huis
Geen zwembad gewoon enkel jij, onbekend

Met dieren kan het toch ook

Drieduizend damherten
Dat zijn er duizend te veel
Schiet er maar wat af
Ik heb er last van
Ze lopen in het weiland
Komen in mijn tuin
En maken daar alles kapot

Vijf miljoen mensen
Alleen al boven het kanaal
Dat zijn er wel heel erg veel
Ze rijden maar rond in auto's
Ze bezetten iedere lege plek
Schiet er maar wat af
Er zijn er veel te veel

Tien miljoen aan de andere kant
Jezus dat zijn er nogal wat
Laten we er wat afschieten
Dat is ook beter voor hen
Voor de populatie
Anders komen er te veel
Op een plek, wat tot inteelt leidt

Zes miljard mensen
Op deze kleine planeet
Ik weet zeker dat het verstandig is
Om er wat af te schieten
Voordat ze schouder aan schouder staan
We moeten iets doen
Met dieren kan het toch ook

Schiet de damherten af en de eksters
En de vossen en de wolven en de beren
En de zwerfkatten en de konijnen en de hazen
En de ganzen en de panda's en de tijgers
En de leeuwen en de ijsberen en de zeehonden
En de walvissen en de dolfijnen en de schapen
Want, niet onbelangrijk, zij schieten niet terug

Uit Titel onbekend

Eenheidsworst

Disco heeft gewonnen
In iedere kroeg
In iedere club
Klinkt dezelfde beat

Vanuit iedere winkel
Klinkt loeiharde disco
Muziek die het lichaam
Tot beweging dwingt

Iedereen is in beweging
Iedereen hupst op de beat
Niemand kan zich verzetten
Iedereen gemanipuleerd

Commercie bepaalt wat mooi is
In mode in muziek
In literatuur en schilderkunst
Wat niet verkoopt is niets

Wat niet verkoopt
Heeft geen waarde
Wat niet verkoopt
Bestaat dus niet

Eenheidsworst
Die lekkere van de Hema
Zijn de nieuwe kleren van de keizer
Bestonden die wel of toch niet

Iedereen hetzelfde
En iedereen bijzonder
Iedereen anders
Maar toch weer niet

Carnaval ieder weekend
Omdat dit moet
Geef het volk vertier
Naast brood dat er al is

Iedereen wijkt af
Iedereen anders
Iedereen is voor twee dagen
Een soort travestiet

Maar mode bepaalt hoe
Zelf denken is niet wenselijk
Individualisten en andere onaangepasten
Houden hun mond stevig dicht

Niemand wenst hen ook te horen
Iedereen ingekapseld, erin geluisd
Iedereen blijft zwijgen
En hupst braaf mee op de beat

Altijd een junk

Ik sla alles aan puin
Mijn hele inboedel
Alles wat ik heb

Rusteloos stamp ik
Door mijn kamer
Doelloos op en neer

Doorkruis mijn huis
Vlucht naar buiten
Weet niet wat ik daar moet

Terug naar binnen
Kan geen rust vinden
Niets dat mij ontspannen doet

Ik dreig te ontploffen
Spat in duizenden stukjes
Tegen de wanden en plafond

Ik hou het niet langer
Ik moet, moet, moet
Een sigaar maar neem die niet

Nooit dacht ik het te kunnen
Ik dacht, ik draai door
Word gek, volledig hondsdol

Na een jaar is het voorbij, het is over
Het bleek veel minder erg
Mijn huisraad is er nog

Ik ben niet geëindigd
In een inrichting
Ben niet gekker dan ik al was

Wel mis ik mijn sigaar dagelijks
Met weemoed denk ik terug
Aan de tijd dat ik wel roken mocht

Dat was toen en nu is nu
Iets langer gezond blijven
Is toch ook niet niks

Normaal ademen nu
Zonder hijgen en spastisch worden
Maar wel voor altijd een junk

Deze bundel is een gratis compilatie uit 15 bundels.

Hiernaast zullen in de toekomst ook romans en bundels korte verhalen op www.vermistekaters.nl worden aangeboden.

Omdat alles in eigen beheer is en enkel als e-book gepubliceerd wordt, bedraagt de prijs slechts €2,95 per stuk aan leesvergoeding en royalty's.

Voor meer informatie zie: www.vermistekaters.nl

Rob Keyzer

Ik ben in Amsterdam geboren en ongeveer tien jaar geleden verhuisd naar de Zaanstreek. Het boek 'Help, Pieter is weg' had ik liever nooit geschreven, want het niet weten wat er met je dier is gebeurd, blijft aan je vreten.

Het boek is goed ontvangen en begin 2013 zijn er al bijna 17 duizend exemplaren van gedownload. Het is niet mijn eerste boek: eind jaren negentig heb ik 'Huurverhoging weigeren' geschreven en in eigen beheer uitgegeven. Dit boek wordt momenteel regelmatig tweedehands aangeboden, er staan veel voorbeeldbrieven in en uitleg hoe je een enquête kan houden.

Twee volledige romans schreef ik in de jaren tachtig maar die hebben nooit het stadium van boek bereikt. Mijn verdere schrijven bleef beperkt tot plots, krabbels en onafgewerkte kladjes die ik in een bananendoos bewaarde. Begin 2006, het jaar voordat Pieter verdween, werd ik wegens ziekte afgekeurd en was begonnen om alles door te nemen en te digitaliseren. Mijn voornemen om opnieuw in eigen beheer werk uit te brengen werd voor dat moment doorkruist door de vermissing van Piet en Bink. Inmiddels heb ik de draad weer opgepakt en 15 bundels gedichten/gedachten uitgewerkt.

In april zal de roman 'Een nimmer verzonden brief' verschijnen. Andere titels zijn in voorbereiding.

© 2012/2013 Rob Keyzer
www.vermistekaters.nl